

modernisme m. Ns, moderne
 d'expressió, característica,

| Afeció recentra a les tendències,
 quarts, etc. moderns, esp. en archi-
 tectura | Tendència d'alguns,
 condemnada per l'Església, d'in-
 trodur certs innovaments en
 els estudis sants, en la discipli-
 na eclesiàstica, en l'acció polí-
 tica del catolicisme.

modernista adj. i m. i f. Per-
 tanyent o relatiu al modernisme;
 partidari del modernisme.